

до акцизного складу пересувного;
для власного споживання чи промислової переробки;
будь-яким іншим особам.

Разом з цим відповідно до абзацу десятого цього ж підпункту не вважаються реалізацією пального операції з фізичної передачі (відпуску, відвантаження) пального на митній території України при використанні пального, з якого сплачено акцизний податок, виключно для потреб власного споживання чи промислової переробки суб'єктами господарювання, які не є розпорядниками акцизного складу.

Відповідно до пп. 14.1.224 п. 14.1 ст. 14 Кодексу розпорядник акцизного складу – це, зокрема, суб'єкт господарювання - платник акцизного податку, який здійснює виробництво, оброблення (перероблення), змішування, розлив, навантаження-розвантаження, зберігання, реалізацію пального на акцизному складі та має документи, що підтверджують право власності або користування приміщеннями та/або територією, що відносяться до акцизного складу.

Відповідно до абзацу третього пп. 14.1.6 п. 14.1 ст. 14 Кодексу під акцизним складом розуміються, зокрема, приміщення або територія на митній території України, де розпорядник акцизного складу провадить свою господарську діяльність шляхом вироблення, оброблення (перероблення), змішування, розливу, навантаження-розвантаження, зберігання, реалізації пального.

При цьому відповідно до абзацу шостого цього ж підпункту не є акцизним складом, зокрема, приміщення або територія, на кожній з яких загальна місткість розташованих ємностей для навантаження-розвантаження та зберігання пального не перевищує 200 кубічних метрів, а суб'єкт господарювання (крім платника єдиного податку четвертої групи) - власник або користувач такого приміщення або території отримує протягом календарного року пальне в обсягах, що не перевищують 1000 кубічних метрів (без урахування обсягу пального, отриманого через паливороздавальні колонки в місцях роздрібної торгівлі паливом, на які отримано відповідні ліцензії), та використовує пальне виключно для потреб власного споживання чи промислової переробки і не здійснює операцій з реалізації та зберігання пального іншим особам.

Отже, якщо загальна місткість розташованих ємностей для зберігання пального у Товариства не перевищує 200 кубічних метрів, обсяг отриманого протягом календарного року пального не перевищує 1000 кубічних метрів, та пальне використовується виключно для потреб власного споживання без здійснення операцій з реалізації та зберігання пального іншим особам, у такому випадку відсутня необхідність реєстрації акцизного складу.

Законом N 2628 передбачено внесення змін до Закону України від 19 грудня 1995 N 481/95-ВР "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів" (далі – Закон N 481), згідно з якими з 01 липня 2019 запроваджується ліцензування діяльності усіх суб'єктів господарювання, які здійснюють, зокрема, діяльність із зберігання пального.

Відповідно до ст. 1 Закону N 481 зберігання пального – діяльність із зберігання пального (власного або отриманого від інших осіб) із зміною або без зміни його фізико-хімічних характеристик, а місце зберігання пального – місце (територія), на якому розташовані споруди та/або обладнання, та/або ємності, що використовуються для зберігання пального на праві власності або користування.

Згідно зі ст. 15 Закону N 481 зберігання пального здійснюються суб'єктами господарювання всіх форм власності за наявності ліцензії.

Суб'єкти господарювання отримують ліцензії на право зберігання пального на кожне місце зберігання пального.

Суб'єкт господарювання має право зберігати пальне без отримання ліцензії на право зберігання пального в місцях виробництва пального або місцях оптової торгівлі паливом чи місцях роздрібною торгівлі паливом, на які отримані відповідні ліцензії.

Ліцензія на право зберігання пального не отримується на місця зберігання пального, що використовуються:

підприємствами, установами та організаціями, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевого бюджету;

підприємствами, установами та організаціями системи державного резерву;

суб'єктами господарювання для зберігання пального, яке споживається для власних виробничо-технологічних потреб виключно на нафто - та газовидобувних майданчиках, бурових платформах і яке не реалізується через місця роздрібною торгівлі.

Таким чином, діяльність Товариства із зберігання пального з 01.07.2019 повинна здійснюватись за наявності ліцензії на право зберігання пального.